

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie**

RWA-430-5/04/SS

Warszawa, dn.30 grudnia 2004 r.

DECYZJA nr RWA-40/2004

Na podstawie 101 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na Teresę Urbańczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Radio Taxi „Elf” w Płocku, karę pieniężną w wysokości **9.434,00 zł (słownie: dziewięć tysięcy czterysta trzydzieści cztery złote)**, płatną do budżetu państwa, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 ww. ustawy w postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-53/10/03/SS.

UZASADNIENIE

W dniu 19 września 2003 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie wszczął z urzędu postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem zawarcia przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie organizowania przewozów taksówką osobową, działających na terenie miasta Płocka, tj.:

1. Krzysztofa Grzybowskiego i Marka Redlińskiego – współników Radio Taxi „ALFA” s.c., Radio Taxi „DELTA” s.c. oraz Radio Taxi „OMEGA” s.c.;
2. Sławomira Szaguna i Krzysztofa Krakowskiego – współników Radio Taxi „CENTRUM MAZOWSZE” s.c.,
3. Teresę Urbańczyk – prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Radio Taxi „ELF”,
4. Stowarzyszenie „EURO TAXI” w Płocku ;

5. Jerzego Kubackiego i Andrzeja Woźniaka – wspólników Radio Taxi „MERC – DES” s.c.;
6. Krzysztofa Wielińskiego, Andrzeja Wielińskiego i Michała Marca – wspólników Radio Taxi „METRO Taksówka Osobowa” s.c.;
7. Lecha Żmijewskiego – prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Radio Taxi „MERCURY”;
8. Andrzeja Rędzińskiego – prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Radio Taxi „MEGA”;
9. Stowarzyszenie Radio Taxi „MONO” w Płocku;
10. MPT 919 Spółka z o.o. w Płocku;
11. Kazimierza Lewandowskiego – prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Radio Taxi „ROMA”;
12. Ryszarda Adamkowskiego, Ryszarda Borowskiego, Krzysztofa Świderskiego, Grzegorza Włodarskiego, Sławomira Dobrowolskiego oraz Wiesława Patryna – wspólników Radio Taxi „DUO” s.c. oraz Radio Taxi „SUPER EXPRESS” s.c.;

zakazanego prawem porozumienia ograniczającego konkurencję na lokalnym rynku usług osobowych przewozów taksówkowych, obejmującym obszar miasta Płocka, polegającego na bezpośrednim ustaleniu cen minimalnych za przewozy taksówką osobową i zlikwidowaniu możliwości stosowania rabatów w umowach przewozów taksówką osobową, co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku przedmiotowego postępowania, działając na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu w piśmie z dnia 23 września 2004 r. wystąpił do Teresy Urbańczyk o przekazanie następujących informacji i dokumentów:

- 1) zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
- 2) regulaminu działania korporacji;
- 3) wykazu (wraz z podaniem adresu) taksówkarzy współpracujących z korporacją;
- 4) cennika usług przewozów taksówkowych oraz wszelkich rabatów stosowanych przed 29 sierpnia 2003 r. – w latach 2002 i 2003;
- 5) wskazania, na jakich zasadach dokonywano zmian stawek taryf za usługi taksówkowe oraz rabatów obowiązujących w korporacji w latach 2002 i 2003;
- 6) aktualnego cennika usług oraz rabatów – jeżeli są stosowane;
- 7) wskazania, czy wszyscy taksówkarze należący do korporacji stosują nowe stawki za przejazdy taksówkowe;
- 8) szacunkowej kalkulacji 1 km przebiegu samochodu marki używanej najczęściej przez taksówkarzy należących do korporacji jako taksówka osobowa w warunkach ruchu drogowego miasta Płocka z uwzględnieniem typu i modelu pojazdu, stosowane paliwo, zużycie paliwa w warunkach miejskich, obowiązkowych ubezpieczeń itp.);
- 9) wykazu przedstawicieli korporacji taksówkowych, działających na terenie miasta Płocka, którzy wzięli udział w zebraniu w dniu 25 sierpnia 2003 r., na którym zobowiązano się do stosowania ujednoliconych stawek za usługi przewozów taksówkowych;
- 10) kserokopii protokołu z wyżej opisanego zebrania, zawierającego uchwałę dotyczącą wprowadzenia ujednoliconych stawek za usługi przewozów taksówkowych, poświadczoną za zgodność z oryginałem.

Zgodnie z dyspozycją art. 45 ust. 2 powołanej ustawy Prezes Urzędu w piśmie zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, pouczenie o sankcjach za

nieudzielanie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W odpowiedzi na ww. wezwanie, Teresa Urbańczyk przedstawiła wymagane dokumenty, za wyjątkiem listy kierowców współpracujących z korporacją Radio-Taxi „Elf”, motywując to brakiem zgody poszczególnych kierowców.

W dniu 16 lutego 2004 r. Delegatura UOKiK w Warszawie ponownie wystosowała pismo, w którym wezwała Teresę Urbańczyk do przedstawienia pełnej listy kierowców współpracujących w korporację. Ze zwrotnego poświadczenia odbioru wynika, iż wezwanie to zostało doręczone w dniu 18 lutego 2004 r. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi, przy czym Teresa Urbańczyk nie zwracała się z prośbą o przedłużenie terminu wyznaczonego przez Urząd. Termin do przekazania informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegaturę w Warszawie, wyznaczony w wezwaniu, upłynął w dniu 25 lutego 2004 r.

W dniu 19 marca 2004 r. pełnomocnik Teresy Urbańczyk przedłożył pełnomocnictwo do działania „w sprawie z wniosku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przed sądami i innymi organami państwowymi, samorządowymi i gospodarczymi z prawem substytucji”.

Z uwagi na konieczność uregulowania kwestii pełnomocnictwa dla adw. Piotra Schulza (pomimo telefonicznych interwencji Urzędu, pełnomocnik nie przekazał prawidłowo sporządzonego dokumentu pełnomocnictwa), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w toku postępowania wraz z wezwaniem do złożenia prawidłowego dokumentu pełnomocnictwa (skierowanego zarówno do pełnomocnika jak i Teresy Urbańczyk) pod rygorem pominięcia czynności podejmowanych przez pełnomocnika, wezwał jednocześnie Teresę Urbańczyk do przedstawienia m.in. wykazu taksówkarzy współpracujących z korporacją „Elf”.

Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone w dniu 16 czerwca 2004 r., o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru. W dniu 28 czerwca 2004 r. pełnomocnik Teresy Urbańczyk przedłożył prawidłowo wypełniony dokument pełnomocnictwa, natomiast Teresa Urbańczyk nie udzieliła żądanej przez Prezesa Urzędu informacji.

Z uwagi na fakt, iż żądane przez organ antymonopolowy informacje były niezbędne w toczącym się postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-53/10/03/SS, w dniu 3 sierpnia 2004 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na Teresę Urbańczyk, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Radio Taxi „Elf” w Płocku, kary pieniężnej z tytułu nieudzielania informacji. Organ antymonopolowy wezwał jednocześnie przedsiębiorcę do przekazania m.in. nieprzedstawionej dotychczas listy kierowców współpracujących z korporacją „Elf” oraz wskazania wysokości przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w roku 2003.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nieudzielania informacji pełnomocnik Teresy Urbańczyk przekazał żądane przez Urząd dokumenty: listę kierowców współpracujących z korporacją w dniu 28 sierpnia 2003 r. oraz zeznanie podatkowe o wysokości osiągniętego przychodu Teresy Urbańczyk w roku 2003 (PIT-36). W załączeniu do pisma z dnia 12 sierpnia 2004 r. Teresa Urbańczyk przekazała imienną listę kierowców współpracujących z korporacją „Elf”, wyjaśniając, iż nie przekazała jej wcześniej kierując się ustawą o ochronie danych osobowych. Podała ponadto,

iż w sprawie odpowiedzi na wezwanie z dnia 7 czerwca 2004 r. konsultowała się w pełnomocnikiem adw. Piotrem Schulzem.

Z uwagi na fakt, iż pełnomocnik Teresy Urbańczyk nie przekazał dokumentu pełnomocnictwa do działania w postępowaniu w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w toku postępowania organ antymonopolowy wezwał do przekazania dokumentu pełnomocnictwa, kierując wezwania zarówno do adw. Piotra Schulza jak i Teresy Urbańczyk.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2004 r. Prezes Urzędu zaliczył w poczet materiału dowodowego następujące dokumenty zgromadzone w postępowaniu o sygn. RWA -53/10/03/SS:

- 1) wezwanie z dnia 23 września 2003 r. do przekazania informacji i dokumentów, skierowane do Teresy Urbańczyk, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Radio Taxi „Elf”;
- 2) pismo z dnia 17 października 2004 r., stanowiące odpowiedź na ww. wezwanie;
- 3) wezwanie z dnia 16 lutego 2004 r. do przekazania listy kierowców współpracujących z korporacją „Elf”, skierowane do Teresy Urbańczyk, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Radio Taxi „Elf”;
- 4) zwrotne potwierdzenie wezwania z dnia 16 lutego 2004 r.;
- 5) wezwanie do przekazania brakujących informacji i dokumentów z dnia 7 czerwca 2004 r., skierowane do Teresy Urbańczyk, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Radio Taxi „Elf”;
- 6) zwrotne potwierdzenie wezwania z dnia 7 czerwca 2004 r.

Prezes Urzędu w piśmie z dnia 6 grudnia 2004 r. zawiadomił Teresę Urbańczyk o zaliczeniu w poczet materiału dowodowego ww. informacji i dokumentów. W tym samym piśmie Teresa Urbańczyk została zawiadomiona o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Teresa Urbańczyk nie skorzystała z możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. Teresa Urbańczyk otrzymała wezwania do przedstawienia informacji i dokumentów związanych z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą. Wezwania Prezesa Urzędu z dnia 23 września 2003 r. oraz 16 lutego 2004 r. zostały odebrane przez przedsiębiorcę, o czym świadczy odpowiedź z dnia 17 października 2003 r., stanowiąca odpowiedź na ww. wezwanie oraz zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania z dnia 16 lutego 2004 r. Teresa Urbańczyk co prawda przekazała odpowiedzi na większość z wyszczególnionych w wezwaniu z dnia 23 września 2003 r. pytań Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ale nie przekazała listy kierowców współpracujących z korporacją, chociaż jako osoba prowadząca działalność gospodarczą w zakresie organizowania przewozów taksówkami osobowymi, taką listą dysponuje. Świadczy o tym bezspornie fakt, że po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary, niezwłocznie przedstawiła żadaną listę taksówkarzy współpracujących z korporacją.

Należy podkreślić, że wezwanie do przekazania wykazu kierowców współpracujących z korporacją „Elf” było ponawiane, lecz pozostało bez jakiegokolwiek reakcji ze strony Teresy Urbańczyk. Oprócz dwóch wezwań z dnia 23 września 2003 r. i 16 lutego 2004 r. organ antymonopolowy w dniu 7 czerwca 2004 r. – w związku z koniecznością usunięcia wad dokumentu pełnomocnictwa – wystosował jednocześnie wezwanie do przekazania dokumentów i informacji dotychczas nieprzekazanych przez właściciela Radio Taxi „Elf” (przedmiotowe wezwanie zostało doręczone w dniu 14 czerwca 2004 r.). Teresa Urbańczyk przed wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary miała zatem kolejną możliwość przedstawienia żądanych informacji w terminie zakreślonym przez organ antymonopolowy. Teresa Urbańczyk miała również pełną świadomość, iż nie przedstawiła wszystkich żądanych przez Prezesa Urzędu informacji. Prezes Urzędu, wszczynając postępowanie w sprawie nałożenia kary z tytułu nieudzielenia informacji i dokumentów, w piśmie z dnia 3 sierpnia 2004 r. wezwał Teresę Urbańczyk *de facto* po raz czwarty do przedłożenia niezwykle istotnej z punktu widzenia toczącego się postępowania antymonopolowego, informacji dotyczącej danych osobowych taksówkarzy współpracujących z korporacją „Elf”.

Odnosząc się do podnoszonej przez Teresę Urbańczyk okoliczności dotyczącej braku zgody kierowców współpracujących z korporacją do przekazania ich danych osobowych, należy wskazać, że nie uzasadnia ona odmowy przedstawienia listy taksówkarzy należących do korporacji „Elf”. Jak podkreśla się w piśmiennictwie, przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów w art. 45 nie wprowadza w tym zakresie żadnych innych ograniczeń podmiotowych. Oznacza to, iż obowiązek ten ciąży na wszystkich przedsiębiorcach i związkach przedsiębiorców, jeżeli dysponują wiadomościami istotnymi dla rozstrzygnięcia danej sprawy. Każdy przedsiębiorca i każdy związek przedsiębiorców, do którego zwróci się z żądaniem udzielenia informacji Prezes, ma obowiązek udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie i terminie wyznaczonym przez niego (E. Modzelewska-Wąchał, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, TWIGGER, Warszawa 2002, s. 222). Od momentu otrzymania pism Prezesa Urzędu, ciążył zatem na Teresie Urbańczyk obowiązek powzięcia wszelkich niezbędnych czynności dla jego zachowania i udzielenia na nie odpowiedzi w wyznaczonym terminie i pełnym zakresie.

Należy podkreślić, iż zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa, należy do tego organu (wyrok Sądu Antymonopolowego – obecnie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 grudnia 1998 r., XVII Ama 62/98).

Lista kierowców współpracujących z korporacją „Elf” została uznana przez Prezesa Urzędu za informację istotną dla rozstrzygnięcia sprawy, wobec czego na Teresie Urbańczyk jako przedsiębiorcy ciążył obowiązek do jej przekazania, zgodnie z dyspozycją art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 63 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pracownicy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych, podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów tajemnic, o których powzięli wiadomość w toku postępowania. O treści powyższego przepisu Teresa Urbańczyk została pouczona w kolejnych wezwaniach do niej kierowanych, jak również o przysługującym jej prawie do wskazania informacji, które uznaje za tajemnicę przedsiębiorstwa (np. listy taksówkarzy współpracujących z korporacją „Elf”), jednak z prawa tego nie skorzystała. W tym kontekście nie można uznać za przekonywujący argument o braku zgody poszczególnych kierowców na przekazanie ich danych Urzędowi.

Nietrafiony jest argument przedsiębiorcy uzasadniający odmowę przekazania listy kierowców współpracujących z korporacją, treścią ustawy o ochronie danych osobowych. W świetle art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zgoda osoby, której dane dotyczą, nie jest konieczna w przypadku gdy przetwarzanie danych (stosownie do art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzaniem danych jest również ich udostępnianie) jest niezbędne do zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. W przedmiotowej sprawie obowiązek Teresy Urbańczyk wynikał wprost z treści art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który wprowadza obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Wszelkie działania Prezesa Urzędu podejmowane są w interesie publicznym, mając na uwadze ochronę konkurencji i praw konsumentów. W związku z powyższym, Prezesowi Urzędu przyznano szereg kompetencji związanych ze sprawowaniem kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy. Wskazane okoliczności zdecydowały między innymi, że przedsiębiorcy oraz ich związki zostali zobowiązani – na mocy art. 45 ust. 1 ustawy – do przedkładania organowi antymonopolowemu wszelkich koniecznych informacji na żądanie Prezesa Urzędu.

W celu efektywnego sprawowania tej kontroli, Prezesowi Urzędu zostały również przyznane przez ustawodawcę instrumenty umożliwiające dyscyplinowanie przedsiębiorców w zakresie wykonywania przepisów obowiązującego prawa. Mają one umożliwić egzekwowanie obowiązków, jakie spoczywają na przedsiębiorcach w zakresie wynikającym z ustawy o ochronie konkurencji. Jednym z takich uregulowań jest art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym Prezes Urzędu ma możliwość nałożenia kary pieniężnej, w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

O zastosowaniu sankcji, jak i jej wysokości decyduje Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego, kierując się m.in. zasadami określonymi w art. 104, tj. uwzględniając w szczególności okres, stopień i okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Podmiotem, na który mogą być nakładane kary pieniężne określone w art. 101 ustawy może być jedynie przedsiębiorca. Zgodnie z w art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie mowa jest o „przedsiębiorcy”, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178 ze zm.) (art. 4 pkt 1 lit. a) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). W związku z utratą mocy większości przepisów Prawa działalności gospodarczej (za wyjątkiem art. 53-56 oraz art. 7-7i ustawy), z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), a więc w dniu 21 sierpnia 2004 r., obecnie pojęcie przedsiębiorcy definiuje ta ustawa. Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, podobnie jak Prawo działalności gospodarczej, za przedsiębiorców uznaje osobę fizyczną, wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą (art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).

Kary pieniężne za nieudzielenie informacji określone w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy mają charakter: **(a)** represyjny - nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu; **(b)** prewencyjny – mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa; **(c)** dyscyplinujący – zagrożenie nimi, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu ma skłaniać przedsiębiorców do udzielenia żądanych informacji i dokumentów.

Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., (sygn. akt III Sk 31/04), w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b) (obecnie art. 101 ust. 2 pkt 2) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Zdaniem Sądu, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została ze znacznym opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Sąd Najwyższy wskazał, że możliwość nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę lekceważącego obowiązki ustawowe stanowi „przymuszenie do wykonania obowiązku”, ale w potocznym znaczeniu, a nie znaczeniu prawnym, które pozwalałoby na uniknięcie kary pieniężnej w razie udzielenia informacji nawet po wyznaczonym terminie, ale przed jej nałożeniem.

Z treści powołanego orzeczenia można wywnioskować, że karą pieniężną może skutkować nie tylko zaniechanie udzielenia odpowiedzi na wezwanie Urzędu, ale także udzielenie takiej odpowiedzi po wyznaczonym terminie. Tym bardziej nałożenie kary pieniężnej jest możliwe w sytuacji nieprzedstawienia wszystkich informacji żądanych przez Prezesa Urzędu lub udzielenia informacji niepełnej. W interesie Prezesa Urzędu leży bowiem zapobieganie zaniechaniu przez przedsiębiorców udzielania żądanych przez Prezesa.

Podkreślić należy, że ustawodawca szeroko zakreśla odpowiedzialność przedsiębiorcy za naruszenie typu proceduralnego, czego wyrazem jest zagrożenie sankcją w postaci nałożenia kary pieniężnej nawet w przypadku nieumyślnego nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

Nawiązując do zawartej w piśmie z dnia 12 sierpnia 2004 r. prośby przedsiębiorcy o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji, należy wskazać, że przepis art. 101 ust 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi sankcję za niewykonanie dyspozycji art. 45 ust 1. Nie do zaakceptowania byłaby interpretacja tego przepisu w takim kierunku, iż wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie informacji stanowi kolejny etap wzywania do przekazania odpowiedzi na zapytania organu antymonopolowego. Nie może być również w taki sposób traktowany przez przedsiębiorców. Oznaczałoby to możliwość dowolnego przedłużania postępowania przez przedsiębiorców i faktyczne zniweczenie celu wprowadzenia przepisu art. 101 ust. 2 pkt 2. Nie może zmienić tej oceny fakt, iż Teresa Urbańczyk przekazała – po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary – żadaną listę taksówkarzy współpracujących z korporacją. Należy ponadto wskazać, że przedstawienie żądanej informacji nastąpiło dopiero po kilku miesiącach od wystosowania ostatniego wezwania do przedstawienia listy taksówkarzy współpracujących z korporacją „Elf”.

Jak wskazano wyżej, Prezes Urzędu ma możliwość nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji lub udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy, w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień zawinienia, objawiający się w możliwości udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie na wezwania Prezesa Urzędu z dnia 23 września 2003 r. i 16 lutego 2004 r. i świadomym jej zaniechaniu. Prezes Urzędu uznał przy tym, iż nieprzekazanie przez Teresę Urbańczyk żądanej informacji miało charakter umyślny. Tylko w taki sposób może być interpretowany brak odpowiedzi przedsiębiorcy pomimo dwukrotnego wskazania – w pismach z dnia 16 lutego 2004 r. i 7 czerwca 2004 r. brakujących danych. Właścicielka Radio Taxi „Elf” nie zwracała się również do organu antymonopolowego z prośbą o przedłużenie terminu do przedłożenia informacji i dokumentów lub wyjaśnienie wątpliwości związanych z treścią wezwań.

Należy wreszcie podkreślić, iż brak odpowiedzi Teresy Urbańczyk na wezwania do przekazania informacji i dokumentów, spowodował znaczne przedłużenie postępowania antymonopolowego toczącego się w związku z podejrzeniem zawarcia przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie organizowania przewozów taksówką osobową, działających na terenie miasta Płocka, zakazanego prawem porozumienia ograniczającego konkurencję na lokalnym rynku usług osobowych przewozów taksówkowych, obejmującym obszar miasta Płocka, polegającego na bezpośrednim ustaleniu cen minimalnych za przewozy taksówką osobową i zlikwidowaniu możliwości stosowania rabatów w umowach przewozów taksówką osobową, co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (RWA-53/10/03/SS), uniemożliwiając jego zakończenie w 2004 r. Spośród innych porozumień kartel cenowy (tj. porozumienie poziome o koordynacji cen) uznawany jest za jedno z najcięższych naruszeń zakazu praktyk ograniczających konkurencję. Porozumienia cenowe między konkurentami zakazane są niezależnie od rodzaju uzgodnień cenowych, tak samo traktowane są uzgodnienia konkretnego poziomu cen zakupu lub sprzedaży, jak również cen minimalnych i maksymalnych. W tym kontekście przedłużenie postępowania antymonopolowego dotyczącego porozumienia cenowego ma szczególnie negatywne znaczenie dla stanu konkurencji na określonym rynku właściwym, do której ochrony powołany jest organ antymonopolowy.

Na wysokość kary – pomimo wysokiego stopnia zawinienia – wpłynęła przede wszystkim wysokość przychodu Teresy Urbańczyk, wynikającego z prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, która w 2003 r. wyniosła [tajemnica przedsiębiorstwa] zł. Prezes Urzędu stwierdził jednak, iż stosunkowo niska wartość przychodów przedsiębiorcy nie może wpłynąć na odstąpienie od nałożenia kary. Sprzeciwiałyby się temu cel wprowadzenia kar proceduralnych wymienionych w art. 101 ust. 2 ustawy – kara pieniężna określona w tym przepisie przede wszystkim ma pełnić funkcję prewencyjną i represyjną.

Ustawodawca nie uzależnia wysokości kary pieniężnej mającej charakter proceduralny od wysokości przychodu przedsiębiorcy. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje możliwość nakładania kar pieniężnych określonych w art. 101 nawet na podmioty nie osiągające przychodu. Zgodnie z art. 101 ust. 4 ustawy, w przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu może ustalić karę pieniężną w wysokości do stukrotności przeciętnego wynagrodzenia, przy czym przepis ten stosuje się odpowiednio do związków przedsiębiorców (art. 101 ust. 5 ustawy). W art. 106 ustawodawca wprowadza również możliwość odroczenia kary pieniężnej lub rozłożenia jej na raty ze względu na ważny interes przedsiębiorcy (np. jego szczególną sytuację finansową). Wysokość przychodów przedsiębiorcy jest zatem tylko jednym z elementów wpływających na wysokość kary.

Istotną okolicznością wziętą pod uwagę przez Prezesa Urzędu, wpływającą na obniżenie kary pieniężnej był fakt, iż uchybienie obowiązkowi udzielenia informacji stanowi pierwsze naruszenie przepisów ustawy przez Teresę Urbańczyk.

Na wysokość kary pieniężnej wpływ miało również udzielenie przez przedsiębiorcę wymaganej odpowiedzi niezwłocznie po otrzymaniu postanowienia o wszczęciu przedmiotowego postępowania. W postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-53/10/03/SS przekazuje wskazane przez organ antymonopolowy informacje i dokumenty. Należy uznać to za oznakę gotowości wypełniania w przyszłości ciężącego na przedsiębiorcy obowiązku udzielania informacji na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu po przeanalizowaniu przedstawionych wyżej okoliczności orzekł o nałożeniu na Teresę Urbańczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Radio Taxi „Elf”, kary pieniężnej w wysokości 2.000 euro, tj. kary zbliżonej do dolnej granicy zagrożenia ustawowego, wynikającej z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu, kara we wskazanej wysokości spełni swoją rolę prewencyjną i zapobiegnie lekceważeniu przez Teresę Urbańczyk obowiązków ustawowych w zakresie przekazywania organowi antymonopolowemu żądanych informacji i dokumentów.

Stosownie do art. 115 ustawy, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary. Wartość euro została zatem przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2003 r. – Tabela nr 253/A/NBP/2003, zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,7170 zł. Tym samym nałożona na Teresę Urbańczyk kara pieniężna wynosi **9.434,00 zł (słownie: dziewięć tysięcy czterysta trzydzieści cztery złote)**.

Uwzględniając powyższe orzeczono, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr: NBP O/O Warszawa 51-10101010-0078782231000000.

Przy dokonywaniu wpłaty na powyższe konto należy dopisać numer decyzji Prezesa Urzędu stanowiącej podstawę jej dokonania.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem niniejszej Delegatury.

Otrzymuje:

Adw. Piotr Schulz
*Pełnomocnik Teresy Urbańczyk,
prowadzącej działalność gospodarczą
pod firmą Radio-Taxi „Elf”*

Kancelaria Adwokacka Piotr Schulz
ul. Bielska 1
09 – 402 Płock